

Forsiden af Schnacks nye

bog prydes af en blå og orange kamel. Hvorfor mon? Foto: PxHere

En synlig verden – Asger Schnacks nye digte skal læses for udsigtens skyld

Connie Bork

DIGTSAMLING: Lys og skygge er det samme

Forfatter: Asger Schnack

Forlag: [Ekbátana](#), 2023

Titlen på Asger Schnacks digte, *Lys og skygge er det samme*, er et paradoks, ligesom hvis man taler om tilnærmelse og tilbagetrækning i samme sætning eller den tomme verden og den fyldte. En fælles situation i stadig forandring.

Mange verdener inde i den samme verden. Og Schnack selv er også flere, både sprogbevidst, klimabevidst og verdensvidende. Det klimabevidste skinner igennem, når det skulle være muligt ”at røbe lidt om de rammer vi havde/inden havet steg”. Men digtene drejer sig ikke om aktivisme, for der er perspektivet til forskel. Vi ser på det ydre, men vi ser også på øjet, der ser.

Et digt diskuterer: Det er godt skrevet, det ligger ”godt i gaderummet”. Byen er en faktor, fordi fællesskabet findes her. Rådhuspladsen spiller en rolle: ”Neden under Rådhuspladsen og neden under Tivoli/Neden under en politiker en ministerbil en cigaret”. Digtene står med vilje og vipper. De søger hele tiden

overgangen og gerne skiftet mellem omsorg og tab af opmærksomhed. Hvornår vi rent ud sagt er til stede? Hvem vi er?

Det lysende mørke kan være "et menneske/ med noget på hjerte", og synet af solen kan være "den lille bombe der lå på horisonten", hvor udtrykket "rosa risiko" på én gang er visuelt, men også dirrende frit. De 81 digte er skrevet som en hilsen til kinesiske Daodejing – og skal læses for udsigtens skyld.